

PRIMLJENO:	27. X	20 15	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/15-40		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

KLUB POSLANIKA ALBANSKIH PARTIJA

(FORCA, AA), HGI i LPCG

Podgorica, 27.10.2015.godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

PREDSJEDNIK SKUPŠTINE

gospodin Ranko Krivokapić

Obavještavam Vas da će na osnovu člana 187 Poslovnika Skupštine, pitanje predsjedniku Vlade, na trećoj– posebnoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2015.godini, zakazanoj za 30. oktobar 2015. godine, postaviti ovlašćeni predstavnik Kluba poslanika Albanskih partija (FORCA, AA), HGI i LPCG, poslanik Andrija Popović.

Zg Predsjednik Kluba poslanika

Albanskih partija (FORCA, AA), HGI i LPCG

Nik Gjelošhaj

**SKUPŠTINA CRNE GORE
PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE
gospodinu Ranku Krivokapiću**

Na osnovu člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore predsjedniku Vlade,
gospodinu Milu Đukanoviću, postavljam sljedeće

POSLANIČKO PITANJE:

Smatrate li da je sa posljednjim protestom u organizaciji Demokratskog fronta, održanom u subotu, 24.10.t.g., koga mnogi, pa i Vi, nazivate pokušajem državnog udara prošla opasnost po našu državu i mislite li da neće biti sličnih pokušaja destabilizacije Crne Gore, do očekivanog poziva za članstvo u NATO savez, u decembru ove godine?

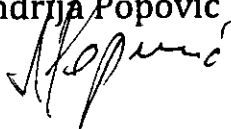
OBRAZLOŽENJE:

Crna Gora se iz države parlamentarne demokratije pretvorila u državu ulične demokratije, jer su protesti u organizaciji DF koji su trajali mjesec dana i za to vrijeme gotovo paralizovali Glavni grad a kulminirali 24.oktobra, velikim neredima u centru Podgorice, ozbiljno doveli u pitanje funkcionisanje naših državnih i lokalnih institucija. Zapostavljeni su naši socijalno-ekonomski, zdravstveni, prosvjetni, turistički, naučni, kulturni, sportski i drugi problemi a u fokusu pažnje su partijsko-politički interesi. Istorija se kod nas stalno ponavlja, a subotnje nasilne demonstracije mnogo podsjećaju na 8.oktobar 1988.g., kada je prije 27 godina spriječen pokušaj državnog udara u Crnoj Gori, čiji su se inspiratori nalazili van naše države, koji je nažalost ponovljen i uspio u januaru 1989.g., kada je nasilno smijenjeno tadašnje partijsko i državno crnogorsko rukovodstvo. Naravno, postoji velika razlika u odnosu na sadašnje događaje jer se to dešavalo u jednopartijskom sistemu i tada su juniori jedne partije nasilno smijenili sa vlasti seniore, odnosno veterane iste partije a u sve je nesporno bio umiješan strani faktor. Kasnije, od uvođenja

višestranačja 1990.g. Crna Gora je prošla kroz mnogo burnih događaja i kriznih perioda a posebno treba istaći slične namjere i gotovo iste protagoniste pokušaja državnog udara krajem 1997.g. i početkom 1998.g. poslije predsjedničkih izbora a praktično isti scenario se ponovio u oktobru 2008. kada je Vlada Crne Gore donijela odluku o priznanju Kosova, a poslije toga su izbili nemiri ispred Skupštine Crne Gore u kojima je povrijeđeno mnogo ljudi. Vi ste bili jedan od aktera svih ovih burnih događaja, u posljednjih 27 godina, po liberalima 1989.g. na krivoj a 1998. i 2008.g., nesporno, pravoj strani istorije. Pitanje svih pitanja je zašto nam se svakih nekoliko godina od gotovo istih protagonista i organizatora priređuju ovako dramatični događaji i kako, naročito sada zaštititi naše strateške ciljeve definisane u Deklaraciji o nezavisnoj republici Crnoj Gori, donesenoj 3.juna.2006.godine. Da podsjetim u njoj, između ostaloga stoji: Crna Gora je čvrsto opredijeljena da pristupi evropskim i evroatlantskim-NATO bezbjedonosnim strukturama i da nastavi da doprinosi učvršćivanju regionalne stabilnosti i bezbjednosti.

Odgovor molim i u pisanoj formi.

Poslanik
Andrija Popović

Vlada Crne Gore
Predsjednik

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	12. XI	20 15	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/15-40/2		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:			PRILOG:

Broj: 01 -4213

Podgorica, 22. oktobar 2015. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE
Gospodin Ranko KRIVOKAPIĆ, predsjednik

Poštovani predsjedniče Parlamenta,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja, postavljena tokom Premijerskog sata održanog 30. oktobra 2015. godine.

S poštovanjem,

Milo ĐUKANOVIĆ

POSLANIČKO PITANJE

Smatrate da je sa posljednjim protestom u organizaciji Demokratskog fronta, održanom u subotu, 24.10.t.g., koga mnogi, pa i Vi, nazivate pokušajem državnog udara prošla opasnost po našu državu i mislite li da neće biti sličnih pokušaja destabilizacije Crne Gore, do očekivanog poziva za članstvo u NATO savez, u decembru ove godine?

O b r a z l o ž e n j e:

Crna Gora se iz države parlamentarne demokratije pretvorila u državu ulične demokratije, jer su protesti u organizaciji DF koji su trajali mjesec dana i za to vrijeme gotovo paralizovali Glavni grad, a kulminirali 24. oktobra, velikim neredima u centru Podgorice, ozbiljno doveli u pitanje funkcionisanje naših državnih i lokalnih institucija.

Zapostavljeni su naši socijalno-ekonomski, zdravstveni, prosvjetni, turistički, naučni, kulturni, sportski i drugi problem, a u fokusu pažnje su partijsko-politički interesi. Istorija se kod nas stalno ponavlja, a subotnje nasilne demonstracije mnogo podsjećaju na 8. oktobar 1988. g., kada je prije 27 godina spriječen pokušaj državnog udara u Crnoj Gori, čiji su se inspiratori nalazili van na ge države, koji je nažalost ponovljen i uspio u januaru 1989. g., kada je nasilno smijenjeno tadašnje partijsko i državno crnogorsko rukovodstvo. Naravno, postoji velika razlika u odnosu na sadašnje događaje jer se to dešavalo u jednopartijskom sistemu i tada su juniori jedne partije nasilno smijenili sa vlasti seniore, odnosno veterane iste partije, a sve je nesporno bio umiješan strani faktor. Kasnije, od uvođenja višestranačja 1990.g. Crna Gora je pošla kroz mnogo burnih događaja i kriznih perioda a posebno treba istaći slične namjere i gotovo iste protagoniste pokušaja državnog udara krajem 1997. g. i potetkom 1998. g. poslije predsjedničkih izbora a praktično isti scenario se ponovio u oktobru 2008. kada je Vlada Crne Gore donijela odluku o priznanju Kosova, a poslije toga su izbili nemiri ispred Skupštine Crne Gore u kojima je povrijeđeno mnogo ljudi. Vi ste bill jedan od aktera svih ovih burnih događaja, u posljednjih 27 godina, pa liberalima 1989. g. na krivoj a 1998. i 2008. g., nesporno, pravoj strani istorije.

Pitanje svih pitanja je zašto nam se svakih nekoliko godina od gotovo istih protagonista i organizatora priređuju ovako dramatični događaji i kako, naročito sada zaštititi naše strateške ciljeve definisane u Deklaraciji o nezavisnoj republici Crnoj Gori, donesenoj 3. juna 2006. godine.

Da podsjetim u njoj, između ostaloga stoji: Crna Gora je čvrsto opredijeljena da pristupi evropskim i evroatlantskim-NATO bezbjedonosnim strukturama i da nastavi da doprinosi učvršćivanju regionalne stabilnosti i bezbjednosti.

Odgovor molim i u pisanoj formi.

ODGOVOR

Poštovani poslanice Popoviću,

Uz predhodnu napomenu da je ovo već treći odgovor tokom današnjeg Premijerskog sata na istu temu i da se vjerovatno dio argumentacije mora ponoviti. Potrudicu se da uvažavajući ono što sam već kazao budem kraći u odgovoru na Vaše pitanje. Slažem se da su protesti koji su trajali bezmalo kontinuirano od 27. septembra do 24. oktobra u dobroj mjeri otežali rješavanje problema u nizu oblasti koje ste naveli. Međutim, ne bih se složio s ocjenom da su ozbiljno doveli u pitanje funkcionisanje naših državnih i lokalnih institucija. Mislim da se nije radilo o tome. Vlast je samo željela da pokaže prije svega organizatorima, ukupnoj domaćoj, i zbog važnosti trenutka za Crnu Goru, inostranoj javnosti, demokratske kapacitete i dobru volju da obezbijedimo uslove za izražavanje drugačijih kritičkih političkih stavova i mišljenja. Ne previđajući od starta s kim imamo posla. Dakle, ni rizik da ta fleksibilnost i izvan zakonskih okvira može biti zloupotrijebljena. Ali i ne kolebajući se da je za Crnu Goru najvažnije da pokaže svoj demokratski kapacitet i odlučnost da brani vrijednosti koje su tekovina dosadašnjeg demokratskog razvoja.

U našoj političkoj praksi već je odomaćena potreba da se ubrzano, bez nužne vremenske distance, određuje prava i kriva strana istorije. Koliko god se savremenici trudili da za života to odrede, ipak je istorija nemilosrdna i postavlja sve na svoje mjesto. Zato, vrlo nepretenciozno i samo činjenično. 1989-te, kao ni prije toga nijesam bio akter uličnih protesta. U institucijama ondašnjeg sistema saopštavao sam stavove u koje sam tada vjerovao. Bojim se da ni sa ove vremenske distance nijesmo dovoljno sagledali dubinu procesa koji su se tada pokrenuli. Da i ne govorimo o nama koji smo se u tom vremenu, i sa tadašnjim životnim iskustvom, našli u vrtlogu događanja.

Ali, to nije glavna tema našeg dijaloga. Svakako ste u pravu kad ukazujete na kontinuitet jedne destruktivne politike prema Crnoj Gori. I 1998. imali smo pokušaj da se Crna Gora zaustavi na putu emancipacije, da se onemogući da sama odabere put svog razvoja. U vrijeme NATO bombardovanja '99. imali smo otpor odlučnoj namjeri Crne Gore da definiše i slijedi svoje nacionalne interese. Podsjetimo se izbora 2000., odnosno nasilne promjene Ustava tadašnje SRJ u Saveznoj Skupštini kada je Crna Gora pretvorena u 27. izborni okrug Srbije. Neki od onih koji su podržali takvo ustavno nasilje i danas su u prvim redovima anticrnogorskih protesta.

Dakle, da se ne zavaravamo: takva destruktivna, anticrnogorska politika je izraz svijesti koja želi Crnu Goru kao bezlični privjesak većih država koje njome upravljaju kao regijom po osnovu nacionalne, kulturne ili vjerske bliskosti. Tako je bilo i 2006. Tako je i danas. To je istorijski politički problem koji samim tim nikog, ne smije da iznenađuje. On je izraz istorijskih lutanja, vjekovnog zatiranja svijesti o crnogorskom identitetu. Sjetimo se 1918., 1920... Naravno, sve je to bilo lakše moguće, zahvaljujući istorijskim lutanjima i istrajnoj mitomaniji na Balkanu. Posljednjih nepune dvije decenije smo u pokušaju da Crnu Goru i Balkan izvedemo iz tog nereda. I očekivano ne ide lako, ne ide bez otpora. To je i razumljivo, jer pokušavamo da promijenimo tradicionalni istorijski kurs. A korijeni problema su veoma duboki, čvrsti, neskloni

promjeni. Pa, ipak odgovornost državne politike je da upravo poučena iskustvom vlastitog stradanja razvoj Države usmjeri u pametnijem pravcu. Da se i Crna Gora kreće nizvodno, sa razvijenim svijetom. A ne uzvodno, uprkos svima, kao mnogo puta u istoriji. Na tom pitanju se danas lomi budućnost Crne Gore. I ne previdimo, nijesmo sami na planeti. Događaju se krupne geostrateške promjene. Dio važnih političkih centara želi da se NATO širi – da taj sistem vrijednosti kao svoj prihvate i društva Zapadnog Balkana. Drugi opet, iz svojih razloga, suprotstavljaju se tome. Opet počev od Balkana. Danas se i te razlike oštro konfrontiraju na našem prostoru. Samim tim daju i pečat unutrašnjim političkim procesima.

Nema, dakle, jednoznačnih odgovora na dileme koje ste otvorili. Ovo je vrijeme previranja, ne samo u Crnoj Gori i regionu, nego i šire. Ono će trajati i do decembra, i nakon 2015. Kod nas, i na Balkanu, riječ je o emancipaciji, a ona tek traži vrijeme. Periodično, i jednoj i drugoj strani – zagovornicima promjena, ili pristalicama istorijskih matrica može se učiniti da je neki datum presudno važan za ostvarenje njihovog cilja. Kao što jeste decembar ove godine kada očekujemo pozitivnu odluku ministara NATO zemalja za upućivanje poziva Crnoj Gori koji će po nama dati presudno važan impuls našoj zemlji da nastavi putem usvajanja novih vrijednosti koje će doprinijeti bržem ekonomskom i demokratskom razvoju i unapređenju kvaliteta života građana. Time će Crna Gora konačno ući u novi civilizacijski krug označen sistemom vrijednosti razvijenih zapadnih demokratija. Vjerujem, dakle, ipak da je ovo doba zagovornika emancipatorske politike. Uprkos iluzijama da je točak istorije moguće vratiti natrag...